

Dossier werkproef: Interview met Marco Iorio

door Felice Pugliese

Woont in Giussiano, Italië

Instructeur gehoorzaamheid bij "I Corsi di Gaia e Giulia"

Begon te werken met honden (Dobermann) in 1998

Eigenaar en fokker van Cane Corso

Ik ben sterk gepassioneerd door de Cane Corso. De eerste keer dat ik hen in het echt zag was in 2000, en ik was op slag verkocht. Op dat moment had ik reeds een American Stafford gereserveerd, de Cane Corso bleef echter door mijn hoofd spoken en ik besloot de reservering te annuleren. Kort daarna ging ik over tot de aanschaf van twee Cane Corso teefjes. Met één van hen, Raya, startte ik het avontuur van "werken".. en het gevoel was meteen uitstekend. Enkele jaren later besloot ik om er nog een teefje bij te nemen, met haar startte ik te trainen voor competitie.

Op dit moment zijn we eigenaar van 6 Cane Corso's, waarvan er 4 bij ons leven, in groep, als deel van onze familie.

1) Marco, ik zie dat je sporadisch op show te vinden bent met je honden. Vertel me, is een show, enkel gebaseerd op de uiterlijke schoonheid, voor jou genoeg om te genieten van de Cane Corso?

Absoluut niet. De Cane Corso is een échte hond, flexibel en in staat om alles te doen wanneer hij het geluk heeft om deel uit te maken van de familie: het is een hond die je moet ervaren in plaats van over hem te lezen en te spreken... Ook zonder een specifieke training is hij een sociaal dier in zijn omgang met mensen, voor wie het contact met zijn eigenaar het belangrijkste is. Het is pas wanneer je met hem leeft, dat je de Cane Corso ten volle gaat appreciëren.

2) Wat is voor jou de definitie van 'schoonheid' voor ons ras?

De schoonheid van dit ras vinden we in zijn compleetheit, voor mij een zeer belangrijk aspect in het houden en fokken van de Cane Corso. Het is een zeer gevoelige hond, die tegelijkertijd fierheid en kracht uitstraalt. Een hond met een imposante structuur en bespiering, en een gezichtsuitdrukking die bijna menselijk te noemen is. De Cane Corso is uniek, zijn type is simpelweg niet te vergelijken met eender welk ander ras.

3) Marco, wat is volgens jou vandaag nog het nut van de Cane Corso als werkhond, gezien het feit dat de tijden veranderd zijn en dat het ras nog maar weinig gebruikt wordt voor het werk zoals dat in het verleden het geval was?

Ik ben het hier niet volledig mee eens. Een Cane Corso kan nog steeds een waardevolle bijdrage leveren op de boerderijen en als bewaker van een domein, zelfs al zijn de tijden veranderd en is het niet meer zo'n noodzaak als het in het verleden was. In de selectie en het fokken van een 'oud' ras dat niet langer een specifieke taak en werkterrein heeft, is het een noodzaak hen te socialiseren en hun natuurlijke capaciteiten 'uit te buiten', namelijk hun balans en vasthoudendheid.

Een goed gesocialiseerde en opgevoede hond zal op deze manier zowel een goede bewaker, als een geweldige partner voor het leven worden.

4) Wanneer zette je de eerste stappen om te werken met de Cane Corso, en waarom?

Zoals ik je eerder vertelde, startte mijn "avontuur" in 2000. Mijn grootvader woonde op het platteland, ik was daar vaak te vinden en groeide dus op tussen de dieren. Hij bezat Spinoni Italiano, Bloedhonden en een Duitse Herder die een zeer efficiënte waakhond was. Ik was gek op honden, en besloot een Dobermann te nemen: Yada was haar naam, ze was de eerste hond met wie ik aan het werk ging. Een geweldige teef en een robot tijdens de training... maar toen ik de Cane Corso ontmoette realiseerde ik me dat geen van de honden die ik tot dan gekend had de gevoeligheid, het hart en de charme bezat van een Cane Corso.

5) Kan je ons meer vertellen over de eerste Cane Corso waarmee je begon te werken?

Dat was mijn 'Capua Castell'Anselmo', een zeer gehoorzame teef die ik koos voor haar rustieke bloedlijn. Een geweldige start voor me: in amper één jaar behaalde ze haar brevet in het debuutprogramma van IPO. Ze was en is echter een zeer kalme hond, met een laag temperament en dus niet geschikt om het onderdeel "de verdediging" uit te voeren. Samen met Ivan Gatto besloot ik om haar te laten dekken door de legendarische Alef. Het was een uitstekend nest: pups met een goed karakter, ondernemend

met een hoog temperament. Degene die er "met kop en schouders" bovenuit stak was Itaca, de hond met wie ik op dit moment werk voor IPO. In tussentijd gingen mijn partner Daniela en ik verder met werken en behaalden we zonder veel moeite het CAL 2 certificaat voor al onze honden.

6) Welke eigenschappen van de Cane Corso op vlak van werken, spreken je het meest aan?

De Cane Corso is uiteraard geen Mechelse Herder. Hij is bedachtzaam en zonder twijfel

trager dan de honden die gewoonlijk deelnemen in IPO. Maar naar mijn mening is hij in staat om elke taak uit te voeren, omdat hij uitzonderlijk sterk en vastbesloten is in zijn acties, het zijn dan ook de eigenschappen die me het meest aanspreken.

7) Marco, herken jij een Cane Corso die echt geschikt is om mee te werken?

Bij sommige honden zie je dat in hun blik, het is een gevoel van herkenning dat moeilijk te beschrijven is. Naar mijn mening is er geen echte methode om vooraf een Cane Corso als goede werkhond te herkennen.

8) Wat is naar jouw mening de waarde van de CAL 2 test, en is het volgens jou een test waarvoor een Cane Corso lange tijd en frequent getraind moet worden, of is het eerder een test waarvoor hij zou moeten slagen louter door zijn natuurlijke reactie en instinct?

Cal 2 is een bekwaamheidstest, waarvoor een hond met een evenwichtig karakter makkelijk zou moeten kunnen slagen. Ik zou deze test niet meteen de meest correcte noemen, omdat het onnatuurlijk is om een hond op een mouw te laten bijten. Hoe dan ook geeft het ons een indicatie: een groot aantal individuele kwaliteiten en talenten zijn af te leiden uit het gedrag van de hond tijdens deze test.

9) Is de Cane Corso volgens jou een echte werkhond, en is IPO naar jouw mening de juiste werkproef voor on ras?

De Cane Corso is een hond die wel degelijk nuttig en bruikbaar is voor het uitvoeren van een groot aantal taken, dus ja het is een werkhond. Een hond die een taak heeft is een gelukkige hond. IPO is bruikbaarheid en verdediging in een competitieve versie, het is geen ideale test voor een Molosser, maar het is hoe dan ook een sport die op het zelfde moment hond én geleider test. Een geweldige manier om een symbiose te creëren: de connectie die van mens en hond reeds duizenden jaren een efficiënte combinatie maakt...

10) Marco, op dit moment bereid je één van de Cane Corso's voor op IPO. Hoeveel tijd besteed je per week aan trainen?

Met Itaca, de teef met wie ik werk in IPO, train ik drie keer per week. Twee keer is dat gehoorzaamheid en verdediging, de derde keer is enkel gewijd aan speuren. Dat laatste moeten we intensifiëren, aangezien het het zwaarste onderdeel is. Vermoedelijk zullen we de frequentie verhogen tot eveneens twee keer trainen voor het speuren. De sessies zijn relatief kort, maximum 15 minuten. Een Cane Corso raakt gemakkelijk verveeld, wat betekent dat je de stimulus moet behouden door kort maar intens te trainen.

11) Wat is naar jouw mening voor de Cane Corso de moeilijkste stap in IPO?

Zoals ik eerder al aangaf is dat voor mij het speuren. We zijn niet zo "fortuinlijk" als bijvoorbeeld zij die met een Duitse Herder werken. Voor ons met de Cane Corso is het moeilijk en verraderlijk om het spoor te vinden zonder snoepjes als beloning. Zonder stimulatie gaat de Cane Corso niet door en beschouwd hij het als een zinloze oefening. Om deze reden heb je veel meer geduld nodig om een conditionering te creëren, om zo het uiteindelijke doel te bereiken. Nog niet zo lang geleden waren we op een stage met de beste internationale "meester" Peter Masa, om de techniek te verbeteren en te verfijnen, maar de weg is lang en het kost veel tijd... je kan enkel verbeteren door te werken...

12) Na alles wat je ons eerder in dit interview vertelde, ben ik benieuwd geworden wanneer (op welke leeftijd), het aan te raden is onze Cane Corso beginnen te trainen om te werken, en hoe?

Gehoorzaamheid, socialisatie en een goede relatie met de eigenaar zijn essentieel. De eerste zintuiglijke stimulaties horen we te geven wanneer pups zeer jong zijn, door hen te laten gewennen aan muziek, lawaai, aanrakingen enz., vanaf de geboorte tot 3 maanden. Dan gaan we verder met opbouwen van een positieve relatie, die gebaseerd is op spelen, afgewisseld met gehoorzaamheid. Wanneer de hond de leeftijd van een jaar nadert, de basis van gehoorzaamheid kent en een evenwichtige relatie heeft opgebouwd met zijn eigenaar, kunnen we verdergaan door hem voor te bereiden op het "echte werk".

13) Marco, om af te sluiten. Hoe zie jij de toekomst van ons werkras?

Ik zie een hond met een enorme charme en een groot potentieel, het is aan ons om dat in stand te houden door onder andere de psychofysische (samenhang van lichaam en geest) mogelijkheden te verhogen.

De Cane Corso is niet enkel een hond voor "show". Ik ben er stellig van overtuigd dat uiterlijke schoonheid zonder functionaliteit, een verlies betekent van de essentie voor ons ras. Dat is de reden dat ik met mijn honden werk, trachtend de beste balans te vinden, waarbij ik gebruik maak van hun natuurlijke kwaliteiten, natuurlijke kwaliteiten die we zorgvuldig moeten bewaren wanneer we ze in onze hond vinden.

Enkel door te werken en in nauw contact met hen te leven, kunnen we verbeteren, en dat is wat ik probeer, aangezien de Cane Corso me zeer

nauw aan het hart ligt en ik me geen leven zonder hen kan voorstellen.

Marco, ik dank je voor je medewerking en de tijd die je spendeerde om je ervaringen met ons te delen, tot gauw!